

Sygn. akt VII Ka 747/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Tomkiewicz

Sędziowie: SSO Zbigniew Paturalski (spr.)

SSO Piotr Mądry

Protokolant: sekr. sądowy Elżbieta Łotowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Waśniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2013 r.

sprawy A. W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

sprawy M. W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie

z dnia 20 czerwca 2013 r. sygn. akt VII K 485/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i § 2 i § 4 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. W. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat, zaś orzeczoną wobec oskarżonego M. W. karę łagodzi do 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

III. kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

VII Ka 747/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie z dnia 20.06.2013 r. w sprawie o sygn. akt VII K 485/13 oskarżony A. W. został uznany za winnego tego, że dnia 9.06.2013 r. w P. na terenie stadionu miejskiego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał czynny udział w zbiegowisku wiedząc, że jego uczestnicy wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy policji: P. G., M. B., P. G., E. T. i A. S. oraz mienia w postaci oznakowanych radiowozów policyjnych: F. (...) i dwóch M. (...) na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w O., przy czym zarzucanego mu występku dokonał w miejscu publicznym z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące

lekceważenie porządku prawnego, tj. czynu z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na mocy tego przepisu skazano go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Tym samym wyrokiem drugi z oskarżonych M. W. został uznany za winnego tego, że dnia 9.06.2013 r. w P. na terenie stadionu miejskiego, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał czynny udział w zbiegowisku wiedząc, że jego uczestnicy wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na funkcjonariuszy policji: P. G., M. B., P. G., E. T. i A. S. oraz mienia w postaci oznakowanych radiowozów policyjnych: F. (...) i dwóch M. (...) na szkodę Komendy Wojewódzkiej Policji w O. w ten sposób, że rzucał szklanymi butelkami uderzając nimi funkcjonariuszy policji P. G. i A. S., czym naruszył ich nietykalność cielesną, przy czym zarzucanego mu występku dokonał w miejscu publicznym z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, tj. czynu z art. 254 § 1 kk w zb. z art. 222 § 1 kk, w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 57a § 1 kk i za to wymiar kary opierając na art. 254 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk został on skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec obydwu oskarżonych zostały orzeczone środki karne:

– z art. 41b § 1 i § 2 kk w postaci zakazu wstępu na mecze piłki nożnej wszystkich klubów piłkarskich i kadry narodowej na terenie całego kraju,

– z art. 57a § 2 kk nawiązki od obydwu oskarżonych na rzecz pokrzywdzonych: M. B., P. J., E. T. i Komendy Wojewódzkiej Policji w O. w kwotach po 150 zł, od oskarżonego W. na rzecz P. G. i A. S. w kwotach po 150 zł, zaś od oskarżonego W. na rzecz tych samych pokrzywdzonych w kwotach po 500 zł.

Wyrok ten w części dotyczącej orzeczenia o karze zaskarżył obrońca obydwu oskarżonych. Podniósł on zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonym kar w kontekście stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych im przestępstw i stopnia ich zawinienia. Podniósł on również błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie stwierdzenia, że zachowanie oskarżonych, ich właściwości oraz warunki osobiste nie stanowiły o istnieniu pozytywnej prognozy kryminologicznej, przemawiającej za warunkowych zawieszenia wykonania orzeczonych wobec obydwu oskarżonych kar.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonych warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonych im w I instancji kar pozbawienia wolności na okres 4 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w części dotyczącej oskarżonego A. W. jest zasadna. Podnieść bowiem należy, że oskarżony ten nie był do tej pory karany za jakiegokolwiek przestępstwo (k. 136), pracuje i jednocześnie uczy się na poziomie policealnym (k. 228 i 229). W ocenie Sądu Okręgowego okoliczności te stanowią szczególnie uzasadniony wypadek, który w myśl art. 69 § 4 kk uzasadnia warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Za takim ukształtowaniem kary pozbawienia wolności przemawia też zasada równości wobec prawa. W drugim bowiem równoległym procesie (sygn. akt VII K 484/13) ten sam sąd. lecz w innym składzie, orzekł warunkowe zawieszenie wykonania kar pozbawienia wolności wobec trzech innych uczestników tego samego zdarzenia, z czego dwóch z nich było w przeszłości karanych za przestępstwa.

W związku z powyższym zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 1 kpk został zmieniony wobec oskarżonego A. W. poprzez orzeczenie w oparciu o art. 69 § 1, § 2 i § 4 oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres 3 lat.

Natomiast apelacja obrońcy nie przedstawiła takich okoliczności i przesłanek, który dałyby podstawę do identycznej zmiany zaskarżonego wyroku w odniesieniu do drugiego z oskarżonych, tj. M. W.. Przeciwno uznaniu, że po stronie tego oskarżonego zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający w myśl § 4 art. 69 kk warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej w I instancji kary pozbawienia wolności, przemawia zdecydowanie jego dotychczasowa kilkukrotna karalność za różne umyślne przestępstwa (k. 134). Ostatni raz był on karany 14.02.2013

r. za czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a zatem zaledwie 4 miesiące wcześniej przed popełnieniem przestępstw rozpoznawanych w tej sprawie. Jednoznaczny jest zatem wniosek, że dotychczas orzekane wobec oskarżonego W. kary typu wolnościowego, w żaden sposób nie zapobiegły popełnieniu przez niego następnych umyślnych przestępstw.

Zważywszy natomiast na fakt przyznania się tego oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów, co należy potraktować jako okoliczność łagodzącą, są podstawy do złagodzenia o połowę wymierzonej mu przez Sąd Rejonowy kary pozbawienia wolności, czyli do 4 miesięcy. W związku z tym na podstawie art. 437 § 1 i art. 438 pkt 4 kpk zaskarżony wyrok wobec oskarżonego W. został odpowiednio zmieniony.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o art. 636 § 1 kpk.